

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csp/160/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217206149
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8217206149.6

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v spore žalobkyne I. I. Y., Ľ. XXX/XX, XXX XX H., zast. Sidor & partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanej: Profi Credit Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 728,16 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 728,16 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 728,16 Eur od 16.05.2017 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa v žalobe doručenej tunajšiemu súdu dňa 30.10.2017 domáhala voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia v sume 728,16 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 728,16 Eur od 25.04.2017 do zaplataenia.

2. V žalobe dôvodila tým, že so žalovanou uzatvorila Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300045456 zo dňa 20.03.2012, pričom zmluvu uzavrela ako fyzická osoba, nepodnikateľ. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v sume 1.500,00 Eur s úrokovou sadzbou 70,01 % ročne, RPMN 65,46%, výškou splátky 80,37 Eur, počtom mesačných splátok 42 a celkovou dlžnou čiastkou v sume 3.375,54 Eur. Podľa názoru žalobkyne zmluva neobsahovala potrebné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. V tejto súvislosti uviedla, že RPMN v Zmluve nebola vypočítaná správne. Žalobkyňi nebol poskytnutý úver vo výške 1.500,00 Eur, ale bol ponížený o sumu 215,75 Eur, ktorý predstavoval poplatok za Dohodu o poskytnutí služby. Ak žalobkyňa vychádza z poskytnutého úveru v sume 1.284,25, pri výške mesačnej splátky v sume 80,37 Eur, splatnosti 42 mesiacov a do celkových nákladov, výsledná RPMN je vo výške 92,28 % a celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musel zaplatiť predstavuje 3.375,54 Eur. Žalobkyňa uviedla, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude viesť k podhodnoteniu RPMN. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a.s. Okrem toho žalobkyňa namietala neprimeranú výšku úrokovej sadzby. Argumentovala tým, že priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v marci 2012 bola vo výške 11,76 % a v tomto prípade až 70,01 % ročne, čo predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ide o absolútne neplatné dojednanie, ktoré akoby ani nebolo obsahom zmluvy, a preto zmluva neobsahuje ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Preto je potrebné úver považovať za bezúročný

a bez poplatkov. Okrem toho žalobkyňa vyslovila názor, že zmluva neobsahuje ďalšiu náležitosť, a to neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov. V tejto súvislosti poukázala na viaceré rozhodnutia, ktoré daný nedostatok v zmluve o spotrebiteľskom úvere konštatovali vo svojich rozhodnutiach so záverom, že pre tento nedostatok je potrebné úver poskytnutý na základe takej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tiež poukázala na to, že v zmluve absentuje aj predpoklad podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z., a teda uvedenie adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. Argumentovala aj tým, že v zmluve nie je uvedený údaj o dobe trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom poukázala napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/158/2013-57 zo dňa 24.02.2014, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14.07.2015. Preto je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tiež vyslovila názor, že Dohoda o poskytnutí služby, ktorú žalobkyňa uzavrela so žalovanou spoločne so Zmluvou dňa 20.03.2012 a ktorej predmetom služba spočívajúca v možnosti odkladu splátok, za ktorú sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť žalovanej odplatu vo výške 215,75 Eur, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/39/2016 zo dňa 24.02.2016). Keďže žalobkyňi bol poskytnutý úver v sume 1.284,25 Eur, tak preplatok v sume 2.091,29 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie. Posledná splátka na Zmluvu č. 8300045456, ktorá je predmetom konania, bola vykonaná započítaním dňa 24.11.2014, a to tak, že pri uzatváraní zmluvy č. 8500092112 zo dňa 24.11.2014 bola z celkovej dohodnutej sumy 1.500,00 Eur odpočítaná pri poskytnutí suma 872,07 Eur ako zostávajúca časť úveru neuhradená na Zmluvu č. 8300045456. Na základe toho si žalobkyňa voči žalovanej uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia sumu 728,16 Eur z dôvodu právnej istoty, z ktorej je už odpočítaná suma 98,91 Eur ako zľava, ktorú žalovaná poskytla žalobkyňi po splatení úveru. Žalobkyňa si uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 728,16 Eur od 25.04.2017 (od momentu, keď žalovaná vedela, že sa bezdôvodne obohatila) do zaplatenia. Uplatnila si aj nárok na náhradu trov konania.

3. Súd vo veci vydal Platobný rozkaz č. k. 3Csp/160/2017-23 zo dňa 07.02.2018, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 728,16 Eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 728,16 Eur od 25.04.2017 do zaplatenia a nahradiť žalobkyňi trovy konania.

4. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná dňa 19.02.2018 odpor, v ktorom popierala, aby ustanovenie o výške RPMN bolo nesprávne z dôvodu, že do vzorca pre výpočet RPMN neboli zarátané náklady za doplnkovú službu. Argumentovala tým, že žalobkyňi nebol poskytnutý úver v nižšej sume, ale zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok úveru, s čím žalobkyňa prejavila súhlas. Poukázal na § 2 písm. g) a i) zákona č. 129/2010 Z. z. a dodala, že ak by odplata za poskytnutú službu bola zarátaná do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Na podporu tvrdenia poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoR/5/2016-14. Žalovaná nesúhlasila ani s tvrdením žalobkyne, že ustanovenie o výške RPMN je nejasné, nakoľko bod 5 a 6 Zmluvy obsahujú rozdielny údaj o RPMN. Zatiaľ čo bod 5 formuláru Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru uvádza údaj o predpokladanej RPMN, bod 6 uvádza údaj RPMN za úver, ktorý je možné takto určiť až po schválení úveru, keď údaj o dátume vyplatenia úveru sa viaže na schválenie úveru. Žalovaná tiež nesúhlasila s argumentom žalobkyne o tom, že zmluva neobsahuje údaj o spôsobe započítania splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky. Na tomto mieste okrem iného vyslovila názor, že tzv. rozčleňovanie splátky je výklad založený na nesprávnom výklade zákona, keďže zákon č. 129/2010 Z. z. je nepresným prevzatím smernice 2008/48/ES, čo však súd nezabavuje povinnosti pri výklade vnútroštátnej normy prihliadať na základe nepriameho účinku na také ustanovenia únijného práva, ktoré sú do príslušnej vnútroštátnej normy prevzaté. Žalobkyňa tiež tvrdila, že zmluva obsahuje aj údaj o dobe trvania zmluvy (čl. 9, ods. 9.1. zmluvných dojednaní), ako aj termín konečnej splatnosti úveru (čl. 4, ods. 4.5. zmluvných dojednaní). Žalovaná tiež popierala tvrdenia žalobkyne týkajúce sa Dohody o poskytnutí služby, pričom uviedla, že žalobkyňa sa s ňou riadne oboznámila a bola výrazom jej slobodnej vôle. Tvrdila, že odplata za danú službu je cenou plnenia v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Oprávnenosť dohody podľa žalobkyne potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 43CoR/5/2016. Tiež uviedla, že výška odplaty je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola k obdobiu uzatvorenia zmluvy, t. j. k 20.03.2012 upravená v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka Takto regulovaná odplata vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je podľa žalovanej namieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Tá bola pre zmluvu vo výške 45,23% a podstatným spôsobom neprevyšovala priemernú odplatu na finančnom trhu, keďže za podstatné

prevýšenie je potrebné považovať odklon o 25 % až 27 %. Pokiaľ ide o adresu veriteľa pre uplatnenie reklamácie, tá bola podľa žalovanej upravená v bode 12 ods. 12.1 Zmluvných dojednaní, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Na základe toho žalovaná žiadala platobný rozkaz zrušiť a zaviazat žalobkyňu k náhrade trov konania.

5. Na základe toho tunajší súd uznesením č. k. 3Csp/160/2017-66 zo dňa 22.02.2018 platobný rozkaz zrušil.

6. Tvrdenia žalovanej popierala žalobkyňa vo vyjadrení doručenom súdu dňa 13.03.2018. Žalobkyňa uviedla, že osobitná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého úveru musí zodpovedať zákonnému pojmovému vymedzeniu. Opäť zdôraznila, že v zmluve bola dohodnutá výška poskytnutého úveru v sume 1.500,00 Eur, ale žalobkyni bol skutočne poskytnutý úver v sume 1.284,25 Eur. Preto táto suma mala byť celkovou výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru. RPMN v zmluve vo výške 65,46 % nie je vypočítaná správne a nezodpovedá skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na poskytnutú výšku úveru. Skutočná výška vypočítaná na základe výšky úveru predstavuje 89,72 %. V súvislosti s Dohodou o poskytnutí služby žalobkyňa uviedla, že žalovaná jej nielenže poskytla úver znížený o sumu poplatku za fiktívnu službu, ale bolo to v čase, keď nebolo zrejmé, či spotrebiteľ takú službu využije. Uvedené dojednanie bolo viackrát vyhlásené za neprijateľné, a preto je žalovaná povinná zdržať sa použitia tohto dojednania a súd na to musí prihliadať (napr. Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 20Co/99/2014, 17Co/296/2015). K zmätočnosti údajov o RPMN žalobkyňa dodala, že údaj RPMN sa určuje na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, keď v rámci kontraktáčného procesu ide o konsenzus oboch zmluvných strán. Žalobkyňa tiež trvala na tom, že zmluva neobsahuje údaj o rozdelení splátky na istinu, úroky a poplatky. S poukazom na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ako aj s poukazom na § 53 ods. 5 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné dohodnutú výšku úroku z poskytnutého úveru v sadzbe 70,01 % nepochybne považovať za neprímeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa opäť zopakovala, že priemerná úroková miera pri nových spotrebiteľských úveroch sa v marci 2012 pohybovala na úrovni 11,76 %. Preto navrhla žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania.

7. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 06.04.2018 žalovaná zotrvala na predošlej argumentácii a dodala, že Dohoda o poskytnutí služby bola individuálne a dobrovoľne dojednaná a že pokiaľ by odplata za poskytnutie tejto služby bola zahrnutá do celkových nákladov, takýto postup by bol v rozpore so zákonom. Tiež zotrvala na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí obsahovať údaj o skladbe splátky, pričom argumentovala uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na dňa 03.09.2018, na ktorom neboli prítomné ani strany sporu, ani ich právni zástupcovia, pričom všetci ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasili, aby sa konalo v ich neprítomnosti.

9. Súd na pojednávaní dňa 03.09.2018 vyhlásil rozsudok vo veci samej, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná, ktorá namietala, že rozsudok je nepreskúmateľný pre neuvedenie dôvodov, ktoré súd viedli k vyslovenému záveru. Preto navrhla rozsudok zrušiť a priznať jej náhradu trov konania.

10. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo vyjadrení uviedla, že vzhľadom na to, že zmluva obsahovala tvrdené nedostatky, bolo dôvodné žalobe vyhovieť. Preto navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zaviazat žalovanú k náhrade trov konania.

11. O odvolaní žalovanej voči rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 23Co/8/2019-148 zo dňa 31.10.2019, v ktorom konštatoval nedostatky odôvodnenia rozhodnutia, v dôsledku čoho sa nedá zistiť, akým spôsobom súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenia.

12. Po zrušení rozsudku a vrátení veci súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na dňa 03.06.2020, na ktorom neboli prítomné strany sporu, ani ich právni zástupcovia, pričom všetci vopred ospravedlnili svoju neúčast' a súhlasili, aby sa konalo v ich neprítomnosti.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, jej prílohami, a to Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300045456 zo dňa 20.03.2012, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o., rozhodcovská zmluva zo dňa 20.03.2012, oznámenie žalovanej zo dňa 05.05.2017, Výzva nazvaná Úverová zmluva - predsporová výzva zo dňa 25.04.2017, odpoveď žalovanej zo dňa 16.05.2017, splátkový kalendár, úhrady žalobkyne (č.l. 12-13 spisu), oznámenie k zmluve o revolvingovom úvere č. 8300045456 zo dňa 09.12.2014, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500092112, stanovisko veriteľa k zmluve o RÚ č. 8500092112, oznámenie žalovanej zo dňa 09.12.2014, platobný rozkaz, odpor žalovanej voči platobnému rozkazu spolu s prílohami (č. l. 47 - 58 spisu), vyjadrenie žalobkyne k odporu doručené súdu dňa 13.03.2018, vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu žalobkyne doručené súdu dňa 06.04.2018 spolu s prílohami (č. l. 77 - 93 spisu), rozsudok tunajšieho súdu č. k. 3Csp/160/2017-118 zo dňa 03.09.2018, odvolanie žalovanej voči rozsudku, vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovanej, uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 23Co/8/2019-148 zo dňa 31.10.2019, priemerné úrokové miery z úverov za rok 2012 (č. l. 187 spisu), vyjadrenia a podania strán sporu prostredníctvom ich právnych zástupcov, ako aj ďalšie s vecou súvisiace listinné dôkazy.

14. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dňa 13.03.2012 žalobkyňa požiadala o poskytnutie revolvingového úveru. Z bodu 5. nazvanom Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v Eur vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) predstavuje sumu 1.500,00 Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) je 42/14, mesačná splátka vrátane úrokov je 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) predstavuje sumu 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver je 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru je 70,01 %, priemerná RPMN za úver je 45,23 %, poskytnutá čiastka revolvingu predstavuje 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) je 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 63,32 % a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21 %.

15. Dňa 20.03.2012 žalovaná prijala žiadosť žalobkyne o poskytnutie úveru, čím došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300045456. Z bodu 6. nazvanom Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Eur vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) predstavuje sumu 1.500,00 Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) je 42/14, mesačná splátka vrátane úrokov je 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) predstavuje sumu 3.375,54 Eur, RPMN za úver je 65,46 %, ročná úroková sadzba úveru je 70,01 %, priemerná RPMN za úver je 45,23 %, poskytnutá čiastka revolvingu predstavuje 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) je 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 60,49 % a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21 %.

16. Podľa bodu 8, ods. 8.1. Zmluvných dojednaní, podpísaných žalobkyňou dňa 13.03.2012 a žalovanou dňa 20.03.2012, bola medzi stranami uzavretá Dohoda o poskytnutí služby podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude revolving dlžníkovi poskytnutý.

17. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8300045456 zo dňa 20.03.2012 vyplýva, že schválená výška úveru je 1.500,00 Eur, splatnosť úveru je 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru je 80,37 Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru je 14.05.2012 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru je 14.10.2015, periodicita splácania úveru mesačná, celková výška úveru 1.500,00 Eur, RPMN úveru je 65,46 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o RÚ je 45,23 %, schválená výška revolvingu predstavuje 902,92 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavuje sumu 3.375,54 Eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1. písm. a) Dohody o poskytnutí služby predstavuje sumu 215,75 Eur, ročná úroková sadzba úveru je 70,01 %, a) Dohody o poskytnutí služby predstavuje sumu 215,75 Eur, ročná úroková sadzba úveru je 70,01 %, a) Dohody o poskytnutí služby predstavuje sumu 215,75 Eur, ročná úroková sadzba úveru je 70,01 %.

celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu je 1.928,88 Eur, ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania je 9,00 %. Dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o RÚ je 20.03.2012.

18. Z oznámenia žalovanej zo dňa 06.05.2017 (č. l. 10 spisu), ako aj z oznámenia žalovanej zo dňa 09.12.2014 (č. l. 17 spisu) vyplýva, že zmluva č. 8300045456 bola ukončená dňa 09.12.2014.

19. Listom zo dňa 09.12.2014 žalovaná informovala žalobkyňu, že vzhľadom na to, že úver zo zmluvy č. 8300045456 žalobkyňa splatila pred stanovenou lehotou splatnosti, žalovaná jej poukázala na účet sumu 98,91 Eur titulom nespotrebovaných úrokov.

20. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500092112 zo dňa 24.11.2014 vyplýva, že na základe žiadosti žalobkyne došlo k započítaniu výšky schváleného úveru v sume 1500,00 Eur z tejto zmluvy na splatenie záväzkov zo zmluvy č. 8300045456 vo výške 872,07 Eur. Po vykonanom započítaní výška pohľadávky žalobkyne z tejto zmluvy o RÚ činí 477,93 Eur.

21. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2011 (č. l. 47 spisu) vyplýva, že priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch do 1500,00 Eur vrátane, so splatnosťou od 1 do 5 rokov, predstavuje údaj 45,23.

22. Z listinného dôkazu Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, nové obchody, domácnosti, spotrebiteľské úvery so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v 03/2012 a dobou splácania od 1 do 5 rokov je údaj 11,76 (č. l. 187 spisu).

23. Na základe výzvy zo dňa 25.04.2017 navrhla žalobkyňa žalovanej, a to vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, uzavretie dohody o urovnaní, na čo žalovaná reagovala listom zo dňa 16.05.2017, v ktorom výzvu žalobkyne označila za neurčitú a nedôvodnú.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného k 20.03.2012 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. k 20.03.2012 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie (...)

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, (...)

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné. (...).

31. Podľa § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (...) c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (...) f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, (...) i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. (...).

32. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

33. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

34. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

35. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

36. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Súd konštatuje, že medzi stranami boli sporné skutkové tvrdenia, keď žalobkyňa tvrdila bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru na základe zmluvy zo dňa 20.03.2012, zatiaľ čo žalovaná tieto tvrdenia popierala. Obe strany vo svojich písomných vyjadreniach skutkové tvrdenia preukazovali a zdôvodňovali právnou argumentáciou. Medzi stranami nebola sporná výška bezdôvodného obohatenia v sume 728,16 Eur, ktorej sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala.

39. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 20.03.2012, na základe ktorej bol žalobkyňi reálne poskytnutý úver v sume 1.284,25 Eur, pretože celková výška úveru v sume 1.500,00 Eur bola ponížená o poplatok za poskytnutú službu v zmysle čl. 8 ods. 8.1. písm. a) Dohody o poskytnutí služby v sume 215,75 Eur, ktorá bola súčasťou Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. Splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) bola 42/14, mesačná splátka vrátane úrokov predstavovala 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musela žalobkyňa ako dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) predstavovala sumu 3.375,54 Eur, RPMN za úver bola 65,46 %, ročná úroková sadzba úveru bola 70,01 % a priemerná RPMN za úver predstavovala 45,23 %. V oznámení o schválení úveru žalovaná uviedla termín splatnosti prvej splátky 14.05.2012 a termín splatnosti poslednej splátky 14.10.2015. Toto oznámenie už nemá podobu zmluvy, dohody, ale ide o jednostranné oznámenie žalovanej vo vzťahu k žalobkyňi. Súd ďalej konštatuje, že medzi stranami nebola sporná výška bezdôvodného obohatenia v sume 728,16 Eur, pričom súd mal preukázané, že vzhľadom na tvrdenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru zo strany žalobkyne, mala žalovaná vedomosť o tom, že sa na jej úkor bezdôvodne obohatila dňa 16.05.2017 (č. l. 11 spisu), keď reagovala na výzvu žalobkyne.

40. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaná ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrela predmetnú zmluvu so žalobkyňou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z jej označenia v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

41. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

42. Súd zastáva názor, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

43. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné uviesť, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Medzi tieto predpoklady patrí uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné,

že v predmetnej úverovej zmluve tieto údaje nie sú vo svojej jednote dostatočne a zreteľne uvedené tak, aby spotrebiteľovi bolo zrejmé, ktoré predpoklady boli použité pre výpočet RPMN. Hoci žalobkyňa ako spotrebiteľ požiadala o poskytnutie úveru dňa 13.03.2012, k uzavretiu zmluvy došlo prijatím návrhu zo strany žalovanej dňa 20.03.2012, pričom v oznámení zo dňa 20.03.2012 žalovaná doplnila ďalšie náležitosti zmluvného vzťahu, ktoré žalobkyni pri podpise zmluvy/žiadosti neboli známe. Súd pripomína, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ (k tomu pozri rozhodnutia Krajského súdu v Prešove napr. sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017, sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017, sp. zn. 10Co/50/2017 zo dňa 10.04.2018).

44. Súd sa stotožnil s argumentom žalobkyne o tom, že v zmluve dohodnutá úroková sadzba vo výške 70,01 % ročne je neprimeraná, neprijateľná, a preto neplatná.

45. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom (k tomu pozri rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/312/2015 zo dňa 24.05.2016, sp. zn. 2Co/140/2017 zo dňa 18.04.2018).

46. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov v marci 2012, keď bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 11,76 %. Úverová zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 20.03.2012 bola so splatnosťou 42 mesiacov, teda do 5 rokov. Úroková sadzba predmetného úveru vo výške 70,01 % p. a. je takmer 6 - násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období, a preto je s ohľadom na toto zistenie neprimerane vysoká. Súd konštatuje, že navýšenie priemernej úrokovej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období bankami o viac ako 100 % je jednoznačne a nespochybniteľne neprijateľné.

47. Vo vzťahu k uvedenému sa súd opiera aj o právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky judikované v rozsudku sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, z ktorého vyplýva, že hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažníkmi ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

48. Súd má za to, že úrok bol v zmluve dohodnutý neplatne, pretože je v rozpore s dobrými mravmi, keď jeho výška predstavuje takmer šesťnásobok priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období bankami. Vzhľadom na vyslovenú absolútnu neplatnosť dojednaní úrokovej sadzby sa súd stotožnil s argumentom žalobkyne o tom, že zmluva neobsahovala údaj podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona potrebné považovať úver poskytnutý na základe takej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov.

49. Súdny dvor EÚ v rozsudku z 09.11.2016, vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, okrem iného vyslovil: Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v

tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 74, tretí výrok).

50. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí zo dňa 05.09.2019 vo veci C-331/2018 TE proti Pohotovosti, s.r.o., (bod 54) konštatoval, že vnútroštátnemu súdu prislúcha vykladať vnútroštátne právo, ktoré bolo účinné v čase relevantných skutkových okolností v čo najväčšej možnej miere a bez toho, aby sa požadoval výklad contra legem, v súlade so smernicou 2008/48, ako ju vykladá rozsudok z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842). V bode 49 tohto rozsudku súd konštatoval: Súčasne treba pripomenúť, že podľa článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES vzhľadom na to, že táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať, ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

51. Vychádzajúc z uvedeného, ako aj s poukazom na potrebu použitia eurokonformného výkladu znenia § 9 ods. 2 písm. f) - konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a § 9 ods. 2 písm. k) - skladba splátky na splátku istiny, úrokov a poplatkov, je namieste konštatovať, že nie je potrebné trvať na tom, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere vo svojom jedinom (primárnom) dokumente (zmluve) výslovne obsahovala údaj o konečnej splatnosti, ako aj údaj o skladbe splátky. Z tohto dôvodu sa súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu o tom, že aj pre nedostatky v zmluve z pohľadu § 9 ods. 2 písm. f) a k) je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov (k tomu pozri mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, etc.).

52. Vzhľadom na tvrdené nedostatky, ktoré zmluva o revolvingovom úvere má, keďže minimálne neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 písm. i) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov.

53. Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že žalovaná mala na základe tejto zmluvy nárok len na rozdiel medzi tým, čo žalobkyni poskytla a tým, čo jej žalobkyňa uhradila. Sumu, ktorú žalovaná prijala nad rámec uvedeného predstavuje na jej strane bezdôvodné obohatenie. Medzi stranami sporu nebola sporná dohodnutá výška úveru v sume 1.500,00 Eur, nebolo sporné ani to, že poskytnutý úver bol ponížený o sumu 215,75 Eur a napokon nebola sporná ani výška uplatneného nároku titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 728,16 Eur, preto súd priznal žalobkyni nárok na zaplatenie tejto sumy spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania (základná sadzba ECB k 16.05.2017 predstavovala 0,00, čo pri zvýšení o 5 percentuálnych bodov činí 5,00 %) zo sumy 728,16 Eur, ale nie odo dňa 25.04.2017 ako žiadala žalobkyňa, ale až od 16.05.2017, keď žalovaná reagovala na výzvu žalovanej, pričom v tento deň mala preukázateľne vedomosť o tom, že vzhľadom na tvrdenia žalobkyne, sa na jej úkor bezdôvodne obohatila. Hoci žalovaná nepoznala presný rozsah bezdôvodného obohatenia, vzhľadom na tvrdenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, s prihliadnutím na charakter svojej podnikateľskej činnosti, prax a judikované nedostatky v nej, jej musel byť známy aspoň približný rozsah bezdôvodného obohatenia. Preto súd žalobkyni priznal zákonný úrok z omeškania od 16.05.2017 do zaplatenia. Na základe toho súd žalobu v prevyšujúcej časti, čo do nároku na zákonný úrok z omeškania pred 16.05.2017, zamietol.

54. Záverom súd poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), v ktorej sa zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu (k tomu pozri napr. Ruiz Torija c. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303A, s. 12, bod 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303B; Georgiadis c. Grécko z 29. 5. 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. 2. 1998).

55. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatuje, že vzhľadom na tvrdené nedostatky v predmetnej zmluve nepovažoval za právne významné zaoberať sa aj ďalšími nedostatkami, ktoré zmluva obsahuje (napr. neprijateľnosť Dohody o poskytnutí služby a s tým spojený nedostatok podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch).

56. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní takmer úplne úspešná, pretože neúspešná bola len v nepatrnej časti, a to v priznaní zákonného úroku z omeškania o niekoľko dní neskôr, než požadovala, preto má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého

rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.